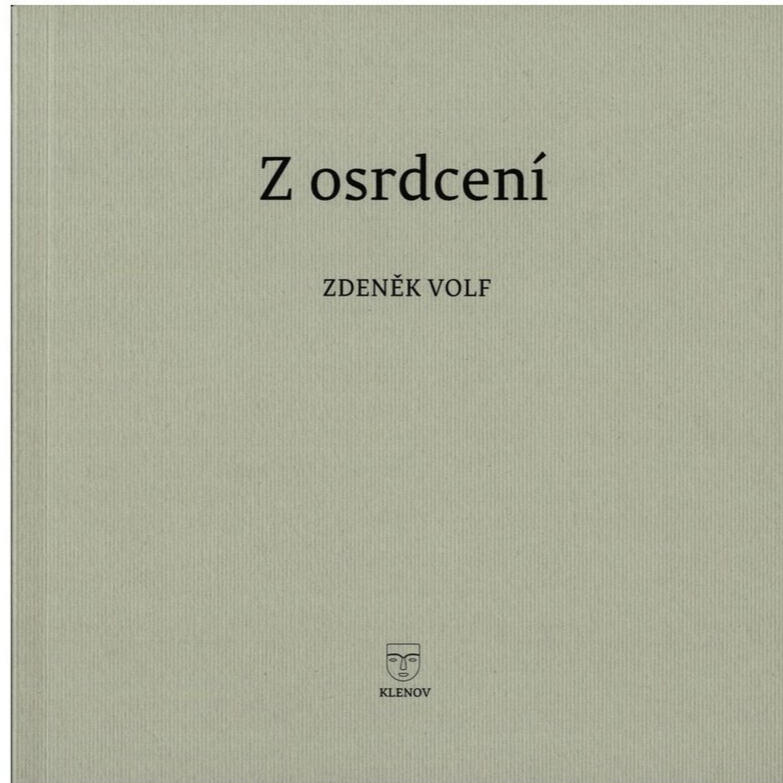


Zdeněk Volf: Z osrdcení

VÍT KREMLIČKA / #25-26/2025 / 9. 12. 2025
literatura / minirecenze



Sedmdesát devět stran básní sbírky *Z osrdcení* od inseminátora Zdeňka Volfa z Valmezu, nýčko bytem v Brně... Je to asi nějaká móda, vydávat všechno, co uvízne na papíře. Když uvážím sbírky a sbírečky básníků, co vážili slova jako šafrán, vidím, že obsahovaly třicet až sedmatřicet básní – a lze je číst i dnes. Ale ať mi nikdo neříká, že normalizační bichle nejsou psány pro byznys a z grafomaniakálních pnutí! Autor se může zaštiťovat církevními otci, autoritami světového i tuzemského popu, hlubokostí spirituálních prožitků karatistů a požitků jogínů, ale tu poušť nezamaskuje. Skládání polínek do kamen pro něj znamená meditaci a výkon hodný sebeobdivného zápisu, zaznamenaného v básni *Uložit polena*; cynické gesto v básni *Stíhač RAF* je hulvátskou sprostotou. Bože, kam jsme dospěli? Ušetřete nás této chalupnické řezanky, nejsme volové! Autor patří k poetům (a poetám), co se dali na básnění ve zralém věku, kdyžtě odmaturovali, převzali živnost, založili rodinu a stali se váženými občany, by pilně rozvíjeli úděl svůj a líchu. Milí čtenáři a čtenářky, dejte si pozor a před začtením si vždy zkontrolujte interval mezi narozením poety a prvním vydáním básní: primice od 16 do 23 let stojí za pozornost, u starších už buďte ve střehu, dílo může být omšelé a profesionální; a kdo vydá první knihu po třicítce, ten kalkuluje. Je mnoho povolaných, málo vyvolených!

Zdeněk Volf: Z osrdcení. Nakladatelství Pavel Kotrla – Klenov 2024, 88 s.